

прохлаждаюсь; освѣжусь; освѣжаюсь: Тамо нѣмать ни вода студена, Тамо нѣмать ни сенка вѣска, Да седнѣмъ да съ оладиме: *ib.* 142. Си съ олади со студена вода, И си тѣрѣна да си оутиѣнѣтотъ. *ib.* 144.

Охлювъ *с. м.* смотри охлювь. *Изд.* 396. **Охлитка** *с. ж.* раковина: Тѣзи пещера бѣше изсѣчена въ една канара съ сводъ лиснѣстрѣнъ съ камѣта и охлитки. *Т.* 4. Колесницата на богынята (Амфитрита) бѣше охлитка отъ едно чудно очертаніе (*une coque d'une merveilleuse figure*). *ib.* 71. Тритоны обикалять, слагать я въ една морска охлитка и я занасятъ на о-въ Кипръ. *ib.* 97.

Охлұзь *м. св.* Охлұзвамъ *м. дл.* ссажу, ссаживаю; дѣлаю ссадины: Снаха ти ми даде такава риза, която съ своите кенаре ми е охлұзила и дѣйте плѣшки. *З.* 93.

Охлювъ *с. м.* улитка: При томъ бѣдѣхъ и рѣчны школки и охлюве разнообразни, рацы прави и опанцы. *Пк.* 40. Щомъ са покажѣтъ въ нѣкоя сѣтба жаби, да знаемъ добръ, че посѣтото е вече изядѣно и то или отъ охлюви, земни бѣлхи, брѣмбари и червей. *Л. Д.* 1876 *p.* 58. Плѣзѣцы (мелчовы, рожкови, охлеви). *Об.* 29.

Охнѣ *м. св.* охну. **Охамъ** **Охамъ** **Охтѣ** *м. дл.* охаю, стону: Охналь си тогава Иванъ и конченуму си рѣкаль. *Ч.* 256. Далго време Нено чорбаджи пашкаль, а Петаръ охаль. *З.* 244. Единъ ся ошаква, че го болѣло глава отъ акѣла му, а другъ охка, че го втрѣсло откамъ кисѣтъ. *Л. Д.* 1872 *p.* 263. Поговориха добрите хора и поприказаха си, пооахаха и поохаха. *З.* 98. Вѣдна му мати отъ плачь почина, Мон утѣха суетна бѣше; За мило чядо млада издѣхна, Жалостно ядна люти охтѣше! *Гн.* 156. И колчимъ ся поболѣваше жена ми или поохтѣваше отъ нѣщо, трѣперихъ отъ страхъ. *Х.* II, 60. **Охане** **Охкане** *с. с.* оханіе, стонъ: Не чу се ни вѣкъ, ни охкане. *Тб.* 102. Нищо не ся чуваше изъ бѣщитѣ освѣны, едно охканіе и плачове за вѣлчеститѣ имъ дѣщеры. *Х.* I, 21. Охканье тѣшко само слышаше. *Гн.* 136.

Охобленъ **Охоблно** *с. м.* охаленъ, охално.

Охолъ *пр.* надменный: На еднѣ странѣ владѣе охоло надутость, а на другѣ—лудо нехайство. *Л. Д.* 1871 *p.* 155. (*ср.* *срб.* охолъ).

Охорчѣ *с. м.* *св.* *св.* загадка: Байчо какъ тѣжичкаше, кака му ся охорчеше? Брѣва. *Ч.* 118.

Охота *с. ж.* 1) охота. 2) аппетитъ: Всякой, който прилѣжно работи, приносѣ изобило на обѣднѣтъ си трапезѣ и добръ охотѣ. *Л. Д.* 1873 *p.* 85. 3) прихоть: И тако иренпроститѣ сѣлянци повѣрватъ и изъполняватъ грековладѣшкитѣ охоти. *Пс.* 9+10 *p.* 40.

Охрабрѣ *м. св.* внушу, отвагу, смѣлость: Мажеството поддържа и охрабрѣва (*anime*) войскѣтъ му. *Т.* 185. Охрабрѣнъ отъ тоя въздеденъ гласъ ученикътъ ся унѣтва кѣмъ училището. *Л. Д.* 1870 *p.* 132.